

HOVĀ•NKOVĀ• STORY

PondĀ•lĀ-, 14 Ā•ervenec 2008

Je to uĀ¾ hodnĀ• dĀvno, byli jsme mladĀ• a krĀsnĀ•, teĀ• uĀ¾ jsme jenom krĀsnĀ•. Naše kamarĀdka a spolupracovnice se vdala a odstĀ•hovala do Brna. Vzala si vedoucího programĀtora brnĀ•nského vĀstavištĀ•, Ā•lovĀ•ka velmi sportovního, distnguovanĀ•ho a zcestovalĀ•ho. Tradovalo se, Ā¾e jednou do roka pĀ™ijeli k nĀm do zĀpadnĀ•ch Ā•ech; kamarĀdka tady mĀ•la vdanou dceru z prvního manĀ¾elství.

A tak se bývalĀ• kamarĀdĀ• - jak jeho tak i její - dali na ten jeden veĀ•er dohromady a schĀzeli jsme se v Plzni v hospodĀ• na ParkĀnu. PlzeĀ•Āci pĀ™ijeli MHD, my obvykle autem a tak jsem byla ten, kdo se obĀ•toval a opilce pak v noci rozvezl zpĀ•t domĀ•, nebo po Plzni, pokud nebyli schopni nastoupit do taxiku. Karel (tak se jmenoval manĀ¾el kamarĀdky) byl Ā•lovĀ•k, který nepil pivo, jedinĀ• tak dvĀ• deci po nedĀ•lnĀ•m obĀ•dĀ•, za to holdoval vĀnu. JenĀ¾e - bohuĀ¾el mĀ•l švagra, pro kterĀ•ho dvacet piv za veĀ•er nebyl Ā¾ĀdnĀ• poĀ•inek a tak se mu chtĀ•l Karel alespoĀ• trochu pĀ™iblíĀ•it. To prĀy by v tom byl nezvlĀdl alespoĀ• polovinu tĀ•ch piv. ZĀĀtky byly krušnĀ•, kdyĀ¾ se mu podaĀ•lo zkonzumovat Ā•tyĀ™i piva za veĀ•er. StavĀ•li jsme na zpĀ•tnĀ• cestĀ• domĀ• nejmĀ•nĀ• pĀ•tkrĀt u pangejtu, kdy si nutnĀ• potĀ•eboval ulevit, jinak to vypustĀ• v autĀ• to aĀ¾ neuvĀ•Ā™itelnĀ•, ale na rozdĀ•l od švagra, který v dobĀ• nasĀvĀnĀ• v podstatĀ• nejedl, tak Karel spoĀ•Ādal dvĀ• opulentnĀ• veĀ•eĀ™e. Ā•easem zĀ•al v BrnĀ• trochu trĀnovat, uĀ¾ nechodil na decinku, ale do hospody na pivko a tak po dobĀ•, kdyĀ¾ zase pĀ™ijeli za nĀma, byl uĀ¾ Karel borec, který tĀ•ch "deset" za prodlouĀ•enĀ• veĀ•er udĀ•lal a na cestu k domovu se stavĀ•lo jen tĀ™ikrĀt. Ty dvĀ• veĀ•eĀ™e zĀ•stĀvaly tradicĀ•. Jednou se stalo, Ā¾e nĀs jelo ponĀ•kud vĀce a nikdo nechtĀ•l obĀ•tovat za volantĀ• a tak jsem musela jet nadvĀkrĀt. PĀ™ivezla a usadila je na ParkĀn a odjela pro dalšĀ• vĀrku. Karel je veselĀ• Ā•lovĀ•k, mĀ• spoustu zĀ•itkĀ• a tak jsem pospĀchala, abych o nĀ•co nepĀ™išla. KdyĀ¾ jsem se vrĀtĀ•la, byla spoleĀ•nost tĀ•h, jen tak dĀmy povĀdaly o dĀ•tech - zkrĀtka Ā¾ĀdnĀ• velkĀ• zĀbava, jak bylo obvyklĀ•. PĀ™ivedla jsem do salonku zbĀvajĀ•cĀ• lidi z party a s nohama kĀ™iĀ™em jsem podotkla, Ā¾e musĀ•m na ee, jinak bude zle, a od jsem. KdyĀ¾ jsem se v pohodĀ• a ŀsmĀ•vem na tvĀ™mi vrĀtĀ•la, první slova Karlova byla - tak co, dĀ•vĀ•ico, nekrĀ•pla jsi si, ne nedej boĀ¾e mĀ•m šblĀto na hĀ™išti? A to byla spouštĀ•cĀ• vĀ•ta, která nastartovala huronskou zĀbavu, protoĀ¾e k této tĀmatice mĀ•l kaĀ¾dĀ• co Ā™Āct, akorĀt nĀ•kterĀ• dĀmy z toho byly ponĀ•kud znechucenĀ•, bavĀ• se o ho*nech, a pos*ĀncĀ•ch. Jeden z jeho zĀ•itkĀ•, na které si pamatuju, byl trapas v DĀnsku. Byl tam na sluĀ•ebnĀ• cestĀ• a na nĀ•jakĀ•m jednĀnĀ• na nĀ•j pĀ™išlo nezĀ™izenĀ• nutkĀnĀ• na velkou, ale nebylo moĀ¾no ihned jednĀnĀ• opustit a tak, kdyĀ¾ to bylo koneĀ•nĀ• moĀ¾nĀ• a uĀ¾ skoro neŀnosnĀ•, vypĀlil z jednĀcĀ• mĀ•stnosti rovnou tryskem na zĀchod. ZnĀte to, kdyĀ¾ je nejhĀ•Ā™ nejdou kalhoty tak rychle dolĀ•, jak by to mĀ•lo bĀt a tak sotva se mu povedlo obleĀ•enĀ• ze sebe servat, uĀ¾ z nĀ•j všechno letĀ•lo. NeletĀ•lo jenom do zĀchodu, ale i na kousek trenĀrek a hlavnĀ• na podolek košile, která v tu inkriminovanou chvíli ještĀ• nebyla nahoĀ™e. A tak se stalo, Ā¾e po vyĀ™izenĀ• zĀchodovĀ• vĀ•ci a uspoĀ•ĀdĀnĀ• zevnĀ•jšku odkrĀ•el Karel do vĀtahu, kde ostatnĀ• spolucestujĀ•cĀ• jaksi podivnĀ• krĀ•ili nosy - vĀ•etnĀ• Karla, a otĀ•eli s všechny strany, odkud pochĀzĀ• ten ukrutnĀ• puch. KdyĀ¾ pak na pokoji zjistil, Ā¾e puch pĀ™išel s nĀm a zjistil odkud pochĀzĀ•, musel bĀlou košili pĀ™eprat, protoĀ¾e nemĀ•l nĀhradnĀ•. Od tĀ doby na sluĀ•ebky vozil radĀ•ji košile dvĀ• a nespoĀ•et trenĀrek. DalšĀ• podobnĀ• zĀ•itek mĀ•m taky zprostĀ™edkovĀnĀ•. VyprĀvĀ•l mĀ• asi pĀ™ed Ā•tyĀ™iceti lĀty nĀ•nĀ• technik, mladej kluk, a bavil tĀm celou spoleĀ•nost. Bydleli tehdy v rodinnĀ•m domku s rodiĀ•i a babiĀ•kou. BabiĀ•ka byla ta sprĀvnĀ• babiĀ•ka, která svĀ vnuĀ•ata brĀvala na vĀpravy do lesa, tu sbĀrat maliny, houby, ostruĀ•iny a hlavnĀ• borĀ•vky. Nebyly ještĀ• rozšĀ™enĀ• mrazĀky a zamrazovĀnĀ• lesnĀ•ch plodĀ•, a tak se povĀ•tinou zavaĀ•ovaly a hlavnĀ• houby a borĀ•vky se sušily. SušenĀ• borĀ•vky, jestli to nevíte, se v domĀ•cĀ• medicĀ• pouĀ•Āvaly pro zastavenĀ• prĀ•jmu, proto se taky nedoporuĀ•ovalo jich hodnĀ• konzumovat, pokud nebyl dĀ•vod. BabiĀ•ka pro tyto ŀ•ely mĀ•la takovĀ• sprĀvĀ•ĀckĀ• sĀta, která rozvĀ•sila na verandĀ• a borĀ•vky na niĀ• prĀ•bĀ•Ā•nĀ• sušila. Jednou ji malĀ• Vojta jedno to sĀto ponĀ•kud "provĀ•tral", nic se nedĀ•lo, zĀsob bylo dostatek, dokud VojtĀ•ek nemusel na zĀchod. Nešlo to, dostavil se bĀ™ichabol, babiĀ•ka navaĀ•ila odvar, kterĀ•m by mu pomohla. Nu, pomohla sice, ale jen trochu. Vojta se svĀjel na zĀchodĀ• se zašprajcnutĀ•m fialovĀ•m hovĀnkem v koneĀ•nĀ•ku, nešlo to ani ven ani zpĀtky. TrĀ•cĀ• Ā•Āst ŀspĀ•nĀ• ubrouskem odlomili, ale zbytek tam zĀ•stal a ani tlaĀ•enĀ•m ani svĀrĀnĀ•m nešlo klukovi pomoci. Zavolali babiĀ•ku, aĀ• vymyslĀ• co dĀl. Ta nezavĀhala, vytĀhla kluka ze zĀchodu, pĀ™ehнула si ho pĀ™es kolena a lĀ•Ā•kou vybrala zatuhlĀ• zbytek borĀ•vkovĀ•ho hovĀnka VojtĀ•ekovi z prdelky. Od tĀ doby Vojta nepozĀ™el sušenou borĀ•vku, i kdyby se mĀ•l po..., jak vĀ•dycky se smĀchem dodĀval. Zdena P.